

متن پرسش

سلام علیکم: یک مطلبی برام پیش اومده درباره تحقیق و تفکر برای اعتقاد به اصول دین مبین و به یقین رسیدن. اخیراً دیدم آیت الله العظمی جوادی آملی، در تفسیر تسنیم نوشته اند که اگر انسانی پایه تفکرش، بجای شک و تردید، تقوا باشد، می تواند شک خود را هم مدیریت کند و با تحقیق به یقین برسد و البته اگر بجای تقوا، پایه فکرش شک بود خود را در بی ماوایی و سرگردانی نگه می دارد و حتی دوزخ را برای خود بر می گزیند. سوالم اینجاست انسانی که می خواهد با تحقیق به یقین برسد و حق و باطل رو تفکیک کنه و البته هنوز شناخت دقیقی از این دو مولفه و اصول دین ندارد، چگونه پایه فکرش میتونه بر اساس تقوا باشه و با تقوا فکر و تحقیق کنه؟ آیا منظور ایشان همان داشتن ظرفیت حق پذیری و ذوق سلیم برای کسب معرفت است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: وقتی انسان تلاش کند برای رعایت حقوق انسان های دیگر و خود را به گناهان آلوده ننماید، عملاً توانسته است بر اساس تقوا عمل کند و این امر او را به فطرتش که نور توحید دارد، نزدیک می کند. موفق باشید